

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cēsaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2023
NOVEMBRIS

Kāpt kalnā

*„...tu no bērnības zini Svētos Rakstus: tie spēj tevi pamācīt
pestīšanai caur ticību uz Kristu Jēzu.”*

(2 Tim 3,15)

MĒS KOPĪGI VEIDOJAM VIENU CIVĒCI

Gatavojoties rekolekcijām, kas notiks Madonas draudzes titulsvētku ietvaros, pārdomāsim, kas ir grēks. Apustulis Pāvils vēstulē korintiešiem atgādina, ka ne jau ēšana un dzeršana ir grēks. Grēks ir ļaunā darbs, un tā ir šķelšanās, tāpēc „Neesiet par ieļauojumu...” un „nemeklējiet labumu tikai sev, bet gan daudziem, lai viņi tiktu pestīti”.

Grēks un nāve ir saistīti. Nāvē tiek atšķirta mūsu dvēsele, dzīvības princips. Šķelšanās ir ļaunā gara darbs, un tas sevi apliecina visos mūsu dzīves līmeņos. Sirds līmenī tā ir šķelšanās ar brāļiem caur naidu mūsos, tas ir naidis pret sevi pašu, un tā ir Dieva mīlestības atraidīšana attiecībās ar Dievu.

Apustulis Pāvils uzsver, ka, lai būtu grēks, ir jābūt likumam, līdz ar to grēks ir kāda noteikta pienākuma pārkāpums. Bet grēks jau bija pasaulē pirms Mozus saņemšanas, tāpat nevar teikt, ka grēks izrietētu no Mozus likuma, un tāpat ar Mozus likumu izpildīšanu nepietiek, lai grēku atlaistu. Otrs arguments – nāve valda, sākot no Ādama, un līdz pat mūsu dienām. Arī tad, ja neesam grēkojuši ar to pašu grēku, kā Ādams, mēs mirsim. Esam noslēpuma priekšā, un svētais Pāvils atklās šo paradoksu. Mēs esam grēcinieki nevis tāpēc, ka būtu grēkojuši ar nepaklausību (kā Ādams), bet esam mantojuši iedzimto grēku, vienīgi pateicoties Ādama grēkam.

Ko šī Ādama nepaklausība īsti nozīmē? Visi pazīstam poētiski simbolisko stāstu par to, kā Ādams ēda no koka, kurš tika nosaukts par laba un ļauna pazīšanas koku. Dievs tajā saka, ka Ādams nevar pats noteikt, kas labs un kas ļauns. Čūskas iespaidoti, Ādams un leva noticēja, ka Dievs skaudības dēļ paturēja sev no-

teikšanu pār labo un ļauno un ka patiesībā cilvēku brīvība pašiem pieļauj noteikt, kas ļauns un labs, kāda ir viņu dzīves jēga. Ļaunais Ādamam un levai lika noticēt, ka Dievs grib, lai cilvēki domā, ka kaut kas ir labs vai ļauns tikai tāpēc, lai cilvēkus sev pakļautu. Patiesībā Dievs aicināja viņus rīkoties saskaņā ar likumu, kas ierakstīts viņu sirdīs. Ādama grēks tāpat ir vēlēties būt sava likteņa noteicējam, tam, kurš zina, izlemj un nosaka, kas labs un ļauns, pēc savas patikas.

Cilvēks nav neatkarīgs un vientuļš, kā bieži to šodien domājam. Mēs nedzīvojam katrs tikai sev. Neesam atbildīgi tikai par sevi. Patiesībā visa cilvēce veido vienu veselumu.

Cilvēki pēc savas būtības ir vienoti. Mēs dzīvojam sarežģītu attiecību kompleksā ar citiem cilvēkiem un Dievu. Mūsu autonomums ir ilūzija. Patiesībā citi atklāj to, kas paši esam. Tikai pateicoties cilvēces kopībai, varam būt patiesi cilvēki. Spītība Evaņģēlijā ir simbols šai cilvēka nespējai dalīties; patiesības neatzišanai, no kuras Jēzus dziedina.

Lēmumi, kurus dzīvē pieņemam, neatiecas tikai uz mums, un tas pieder mūsu ticības apliecībai, ko bieži līdz galam neizprotam, sakot „es ticu ...svēto sadraudzībai”. Tas nozīmē, ka esam tik cieši vienoti viens ar otru, ka mūsu darbi – labie vai ļaunie – ietekmē visu cilvēces kopību. Ja izdarām kādu mīlestības darbu, tad mīlestība vairojas visā cilvēcē ne tikai tāpēc, ka esam kādam palīdzējuši, bet mīlestība vairojas cilvēku sirds dziļumos. Tas, kas ir patiesi pozitīvā, ir patiesi arī negatīvā nozīmē. Katru reizi, kad atsakāmies mīlēt, mēs pazeminām mīlestības līmeni visā cilvēcē. Tas var likties dīvaini, bet šī patiesība ir dziļa. Cilvēks ir attiecību, kopienas,

komūnijas, solidaritātes un komunikācijas būtne.

Ādama grēks attiecas uz mums, jo cilvēks nav vientuļa sala. Līdzīgi kā ģimenē, ja ģimenes tēvs nodarbojas ar negodīgām finanšu operācijām un iekļūst parādos, viņa bērni saņems mantojumā nevis godīgu peļņu, bet parādus. Un tas nav netaisni, jo tā ir daļa no ģimenes solidaritātes. Tāpat nav netaisni, ka mēs mantojam Ādama grēka ievainoto cilvēka dabu.

Apustulis Pāvils apliecina mūsu solidaritāti grēkā, bet tikai tāpēc, lai apliecinātu mūsu vienotību mīlestībā, kas ir mūsu pestīšana un mūsu mūžīgā bagātība. Pozitīvā nozīmē mēs esam solidāri ar Kristu Viņa

krusta upurī, kas dāvā mums dzīvi caur Viņa mīlestību. Mēs neesam izdarījuši tādu pašu upuri kā Kristus, ne apliecinājuši tik lielu mīlestību, ko Kristus īstenoja savā Krusta nāvē. Kristus upura augļi mums tiek komunicēti, caur tiem saņemam pestīšanu.

Brāļi un māsas, mēs kopīgi veidojam vienu cilvēci, vienu ģimeni, un tas ir tikai tāpēc, lai arvien ciešāk ieietu komūnijā ar Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, kas ir mērķis, uz kuru mūs vada Dievs un kura dēļ Viņš mūs ir radījis!

**Priesteris
Māris Ozoliņš**

DIEVS, SVĒTĪ LATVIJU!

Kad dziedam Latvijas valsts himnu, kad dzirdam Latvijas vārdu skanam pasaules mērogā lielās uzvarās, kad ceļojot savā zemē un ārzemēs dzirdam runājam latviešus, kad ieelpojam meža svaigo gaisu, kad svinam kopīgus svētkus, mēs jūtam dzimteni – savas mājas. Novembrī, valsts svētku mēnesī, raisās domas par patriotismu, šo stipro sajūtu sirdī.

Laimonis Vāczemnieks rakstījis:

*“Mums ticis viszilākais ezers,
Un rudākais rudzu lauks,
Visbaltākā bērzu birze,
Vismelnākais rupjmaizes klaips,
Un tieši Latvijai ticis
Vissvētākais debesu jums,
Jo savu skaistāko zemi
Dievs ir atdevis mums.”*

Patriotismu katrs, iespējams, izjūt daudz atšķirīgi, atkarībā no laika, kurā dzimis un tādējādi, ko ir piedzīvojis, kā arī balstoties uz tradīcijām, kuras ģimenē ir koptas vai nē. Lai vai kā, tā tomēr ir neap- rakstāma, neatņemama sajūta, piederība

savai Tēvzemei. Iespējams, caur mākslu, mūziku, dzeju to var piedzīvot vislabāk.

Patriotisms ir ne tikai stipras piederības jūtas, bet arī attieksme, domas un rīcība valsts labā. Samērā bieži var dzirdēt

nosodījumu un sliktus vārdus par personām, kas darbojas politikā, kaut arī tie ir daļa no mūsu valsts.

Ir procesi, ko nevaram vadīt, bet katrs latvietis var atbildīgi veidot skaistu Latviju ap sevi. Kā? Sargājot savu ģimeni un ģimeniskās vērtības, mācot jaunākajai paaudzei

vēsturi un cieņpilnu attieksmi pret dzimteni, turoties pie latviskajām tradīcijām, kopjot latviešu valodu, uzturot tīru savu apkārtni, palīdzot līdzcīvēkiem un noteikti – lūdzoties par savu valsti, tās drošību, personām, kas pieņem svarīgus lēmumus valsts labā.

Vēlu mums vienotus un patriotiskus Latvijas valsts svētkus! Dedzot svecītes, iedegsim arī gaišas domas par savu mīļo zemi. Lai Dievs svētī Latviju!

Linda Kaščuka

KAS ES PATIESĪBĀ ESMU?

Vakar – Dieva mierā iegājušo diena, aizvakar – visu Svēto diena, šodien – “Kristus ir pāri visam – mūžam slavēts Dievs!” (sal. Rom 9,5) no izdevuma “Mieram Tuvu”.

“Uzraksti par sevi!” tā mani uzrunāja Inese Elsiņa. Kā un kad Tavā dzīvē ienāca

ticība? Pastāsti par bērnību, jaunību, skolām, personībām, kas Tevi būtiski ietekmējušas! Ko dari, kur strādā šobrīd un vai Tava profesijas izvēle nesusi gandarījumu? Tev ir plaša ģimenē – cik viegli vai grūti ticības pieredzi ir uzticēt tālāk bērniem? Vai ticības ceļā ir bijušas krīzes, sausuma periodi, kā esi tikusi tiem pāri? Kādu redzi šodienas pasauli – ko vari darīt tās labā patī?

Ko lai es rakstu? Laikā, kad Ukrainā un Austrumos plosās karš, ir lielas ciešanas un sāpes, savukārt citur – svētki, daudz ēdiena un dzērienu, jautrības. Kur esmu es un kas jādara man?

Dievs vēlējās, lai es piedzimtu Dzelzavas pagastā, kur kā grezna dāma atrodas mūsu pils – skola un lielo ozolu aleja. Lai arī bija padomju gadi, mana bērnība un pusaudzes gadi ir vecāku un līdzcilvēku mīlestības papildīti – brīnišķīgs laiks manā mūžā.

Esmu kristīta Līvānu katoļu baznīcā, par ko parūpējās Latgales vecmāmiņa Bronislava. Latgalē pavadīju daudzas vasaras. Bronislava bija ļoti darbīga – viņa dziedāja baznīcas kori, auda altārsēgas, cepa rudzu

maizi un visiem mazbērniem ierādīja ticības pamatus. Arī mans vectēvs Pēteris bija ļoti ticīgs, bet viņa ticība bija klusa un Dieva miera piepildīta. Vectēvs mēdza teikt: “Lai rītdiena pati bēdājas par sevi.” Un vēl viņš teica: “Man viss ir sarunāts ar Dievu.”

Esmu ļoti bagāta, jo man ir liels radu pulks, daudz labu paziņu un sauja patiesu draugu. Pasaki, kas ir tavi draugi, un es pateikšu, kas esi tu pats, – vēsta kāds teiciens. Par dažiem saviem draugiem vēlos pastāstīt.

Jelgavas Omīte – tā es saucu Ausmu Liepnieci (94 gadi), pie kuras dzīvoju studiju gadus. Ausmas tante ir pārcietusi Sibīriju, jo kā pusaudze (14 g.) tika notiesāta par pretvalstisku rīcību, darbojoties jauniešu organizācijā. Omskas apgabalā viņa un vēl daudzi citi jaunieši no Latvijas, Lietuvas, Ukrainas izcietu sodu 12 gadu garumā. Pēc atgriešanās mājās neklājās viegli, jo nebija izglītības, strādāt varēja tikai zemāk atalgotus darbus, bet Omīte nesūdzējās, jo viņas atbalsts vienmēr bijis Dievs un Sibīrijas draugi.

Filīmonas tante (93 g.) nāk no Latgales radu saimes, vairāk nekā 60 gadus dzīvo Rīgā. Viņai nav vienas kājas, bet Filīmona katru rītu ceļas pulksten 5 un lūdžas, tad pulksten 6.30 dodas ar tramvaju uz Svēto Misi Jēkaba katedrālē. Tante stāsta par senajiem laikiem, dalās ar savām pārdomām par ticību, mēs kopā lūdzamies un mūsu

sarunas ir priecīgas, humora pilnas. Man mācīties un mācīties no tantes pazemību, uzticību, palāvību un vienkāršību!

Manā draugu sauļā ir madonietis, skolotājs Jānis Bērziņš, kurš 93 gadu vecumā no galvas var noskaidrot neapstājoties vismaz 30 dzejoļus. Mums ir interesantas sarunas par grāmatām, izglītību, kultūru un ticību. Skolotāja mamma katram bērnam lika uzrakstīt 91. psalmu un kā atgādinājumu to nēsāt sev līdzī. Skolotājs psalma tekstu vēl aizvien glabā savā maciņā.

Psalmi – īpaši dziedājumi no Svētajiem Rakstiem. Reizēm tikai dažus vārdus pārdomāju vairākas nedēļas: “Viņš tevi uz rokām nesis, lai tava kāja nepieduras pie akmens.” (Ps 91,12) “Tas Kungs ir ar mani, es nebīstos neviena.” (Ps 118, 6) “Lūk, bērni ir Tā Kunga dāvana un bērnu svētība mums ir Viņa atlidzība.” (Ps 127, 13)

Bērni un mana ģimene – vīrs, trīs dēli, divas meitas, vedekla un mazulītis debesis – liela dāvana no Dieva. Svētku reizēs, kad visi esam kopā, mans mīļākais teiciens

skan: “Maize uz golda, saime pī golda! Slava Tev, Kungs!”

Manā draugu saimē ir Kalna skolas kopiena – cilvēki, kas palīdz ikdienā dzīvot kopā ar Dzīvo Dievu. Draugi man uzdāvināja grāmatu – katra kristieša rokasgrāmatu – “Lidijas ziediņi. Lidijas Lasmanes atziņu dārzs”. Tajā esmu atzīmējusi vairākus citātus, kas ieķērušies prātā un liek domāt. “Dievs ir Mīlestība un Gars”, “Dievs mani pasargā no rūgtās saknes. Mani tā neietekmē, es esmu piedevēja”, “Par visu esiet pateicīgi! Par visu esiet PATEICĪGI”.

Skolas vidē dienu no dienas es satieku daudz atšķirīgu cilvēku, un izrādās, ka varu ieraudzīt arī pati sevi. Reizēm tas pārsteidz, rada neapmierinātību, pat sāpina... Vai tiešām to nodomāju, pateicu vai izdarīju es? Kas es patiesībā esmu?

Mazs, vājš cilvēks, kurš vēlas, lai Dieva griba piepildās mani, lai mana sirds ir lielāka par manu galvu, lai es milu tā, kā mili Tu, Dievs! Āmen.

Sanita Solovjeva

Pie Dievmātes Veļičkas sālsraktuvēs 2023. gada maijā un Aglonas svētceļojumā aizvadītajā vasarā kopā ar Kalna skolu.

PRIESTERIS JURIS JALINSKIS VIESOJAS GULBENĒ

7. oktobrī, kā ierasts mēneša pirmajā sestdienā, Gulbenes katoļu baznīcā tika svinēta Svētā Mise sv. Filomenas godam. Misi celebrēja bīskapa vikārs tiesas jautājumos, Rīgas metropolijas tiesas vadītājs, RTI un RAZI docētājs, Dr. iur. can. **Juris Ja-**

linskis (attēlā). Priesteris Juris svētās Filomenas arhīvam atstāja sprediķa "Pārdomas par lūgšanu" tekstu un veltījumu. Savā veltījumā priesteris raksta: "Jūtos ļoti pagodināts par iespēju svinēt Svēto Misi Gulbenes draudzē un no sirds pateicos prāvestam Gaitim un visiem draudzes locekļiem par sirsniību un viesmīlību. Biju ļoti aizkustināts par dievkalpojuma apmeklētāju kuplo skaitu, un jo īpaši manī uzrunāja draudzes bērnu un jauniešu aktīvā iesaistišanās Svētajā Misē. Sirsnīgs paldies par šo brīnišķīgo pieredzi, un lai Dievs Jūs visus dzīvē vada un svētī."

Sprediķi "Pārdomas par lūgšanu" priesteris Juris runāja par lūgšanas nepieciešamību, norādīja, ka lūgšana saistīta ar ciņu, un aicināja saprast, ka lūgšana nav tikai sajūtu limenis. To, cik svarīga cilvēka dzīvē ir lūgšana un cik grūti reizēm lūgties, apliecina sprediķī teiktais: "Kādreiz tuksneša tēvam Agatonam viņa mācekļi jautāja: "Kas ir visgrūtākais garīgajā dzīvē?" Uz ko viņš atbildēja: "Nekas nepieprasa tik lielu piepūli kā lūgšana. Jo vienmēr, kad cilvēks grib lūgties, tad ļaunie gari dara visu, lai to iztraucētu, jo viņi zina, ka varēs cilvēkam nodarīt pāri tikai tad, kad atturēs viņu no lūgšanas. Tāpēc izturība lūgšanā ir nepie-

ciešama līdz pēdējam elpas vilcienam.""

Priesteris Juris norādīja, ka lūgšanas dzīve pieprasa regularitāti un neatlaidību. Ja šķiet, ka sistemātiska ikdienas lūgšana nav reāli izpildāma, tad ļoti iespējams, ka esam lūgšanu jau atstājuši novārtā. Jāapzinās, ka lūgšana bieži ir saistīta ar iekšēju ciņu, ar pašuzpurēšanos, ar vēlmi iesaistīties. Lūgšana ir mīlestības izpausme, tāpēc par mūsu attiecībām ar Dievu ir vērts pacīnīties. Ja cilvēks lūdzas gan sistemātiski, gan iedvesmas vadīts, tad var jau teikt, ka viņš iesācis pilnvērtīgu lūgšanas dzīvi. Ilgoties pēc lūgšanas ir lūgšanas auglis. Svarīgi atcerēties, ka jāprot samierināties ar savas lūgšanas trauslumu un nepilnību. Tomēr, ja lūgšana ir nabadzīga un reizē vaļsirdīga, atvērta un pazemīga, varam būt

droši, ka šāda lūgšana labi parāda, ka Dieva priekšā esam tikai vēl mazi bērni. Jāapzinās, ka nelūdzamies vieni, bet ka Jēzus Gars lūdzas mūsos un caur mums.

Sprediķa nobeigumā priesteris atgādināja: "Tieši par tādiem kā mēs, kuri jūtas mazi un nepilnīgi, bet kuri vēlas milēt Dievu, Jēzus runā šodienas Evaņģēlijā, sakot: "Es slavēju Tevi, Tēvs, debesu un zemes Kungs, ka Tu apslēpi šīs lietas gudrajiem un prātīgajiem, bet atklāji tās mazajiem." Tāpēc mīlēsīm lūgšanu, tai skaitā, Rožukroni, jo lūdzoties mēs paliekam mazi un Dievam tīkami, bet vienlaicīgi pieaugam ticībā, kā arī palīdzam augt visai Baznīcai!"

**Pārdomas apkopoja
Gulbenes draudzes locekle Vilma**

VAIRĀK NEKĀ DARBNĪCAS, VAIRĀK NEKĀ MŪZIKA

Arī man novembra sākumā bija dots piedalīties Liturģiskās mūzikas darbnīcās, kuras Siguldā vadīja komponists un diriģents Pēteris Palka (*Piotr Pałka*).

Pirmkārt, sirds priecājās, ka visa šī mūzika ir PAREDZĒTA LITURĢIJAI, individuālai un kopīgai lūgšanai, Dieva pielūgsmei, aizlūgumiem. Un mana sirds to baudīja. Trīs piemēri. Par ļoti spēcīgu sirds lidojuma un aizkustinājuma pilnu punktu dziesmā "Jo tā ir Dievs iemīlējies pasaulī" uzskatu vietu "... kas tic Viņam". Tajā ir ticības apliecinājuma virsotne, kas izteikta gan vārdos (Jēzus – mūsu ticības centrs, Jēzus – Pestītājs), gan caur akordiem un skaņu augstumiem. Šo vietu gribējās izdziedāt līdz debesīm. Līdzīgu lūgšanas savijņojumu piedzīvoju, dziedot "Sanctus". Cik skaists un spēcīgs triumfs, Dieva pielūgsmē caur vārdiem "Hosanna in excelsis"! Mmmm... Medus! Un trešais piemērs: "Tas, kurš manu Miesu bauda" – dziedājums, kas paredzēts Svētās Komūnijas pieņemšanas laikam. Mierīgs, noslēpumains, bet arī dziļš, jo norāda uz maņām neaptveramo Jēzus klātbūtni zem maizes un vīna zīmēm, par šo realitāti Euharistijas laikā. Mēs piedalījāmies liturģijā, kalpojot ar šīm dziesmām, bijām lūgšanā Vissvētākā Sakramenta priekšā adorācijas laikā, un vēl bija iespēja pieiet pie grēksūdzes, ko izmantoju arī pats.

Otrā lieta – PATI MŪZIKA. Akordu secību un to "krāsas", no kurām komponists veidoja muzikālo stāstu, viens no klātesošajiem profesionāļiem salīdzināja ar Džordža Gēršvina stilu. Un patiešām mēģinājumu laikā atklājās, ka atrasties gājienos, lēcienos, kas izmanto, piemēram, šādus akordus: C7+, h7, G9/B, ne vienmēr ir

viegli. Dziedāšana turklāt tika savienota ar orķestri. Arī viņiem negāja uzreiz tik gludi. Tomēr, pateicoties daudzo instrumentu klātbūtnei, skaņdarbi kopumā skaņēja skaisti, majestātiski.

Trešā lieta – KOPIENA, SADRAUDZĪBA. Piedaloties darbnīcās, varēju izbaudīt prieku no tikšanās ar otro, ticīgo cilvēku.

Daudzus jau pazinu no citām reizēm vai draudzēm, kurās kalpoju iepriekš. Kopīgās sarunas starpbrīžos, dalīšanās un daži pat ļoti nopietni jautājumi par dzīvi, ticību manās acīs darbnīcām piešķīra vēl lielāku vērtību. Un pats komponists un diriģents arī ir patiesi ticīgs cilvēks! Viņš daudz liecināja par personisko ticības pieredzi un Svētās Mises laikā devās cauri kora un mūziķu "pūlim", lai tikai es iztulkotu sludināto sprediķa vārdu. Bija iespaids, ka viņš ir kā izslāpis pēc Vārda.

Pateicība Dievam un visiem, kas veidoja darbnīcas un bija klātesoši lūgties un sastapties ar dzīvo Baznīcu, kas slavē savu Kungu.

Vajadzētu pieminēt arī komponista auglīgumu, kas uzrādījās caur atvestajiem CD ierakstiem, nošu grāmatām; pieminēt Kristīnes Locikas un citu milzīgo darbu, kas tik ļoti aizkustināja.

Aicinu visus, kurus aizskar mūzika un kuri cenšaties ticēt un slavēt Dievu, Viņa svētos, kā arī būvēt dzīvo Baznīcu savās draudzēs, meklēt iespēju piedalīties šādās darbnīcās, kas Latvijā notiek jau atkārtoti. Ir cerība uz turpinājumu! Lai Dievs palīdz piedalīties, iesaistīties, atsaukties! Ir vērts!

**Priesteris
Pāvils Kamola**

ARHIBĪSKAPA VIZITĀCIJA CESVAINĒ

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds Romas katoļu baznīcu apmeklēja arhibīskaps Zbignevs Stankevičs.

Pasākumam, kas bija saistīts ar baznīcas pastāvēšanas 26. gadskārtu, draudze gatavojās ļoti ilgstoši. Tēvs Jānis Vilaks, kurš draudzē kalpo pusotru gadu un ar savu darbību ir guvis atzinību ne tikai Cesvaines un Lubānas draudzē, bet joprojām pulcē dievlūdžējus no vietām, kur kalpojīs iepriekš, aicināja gatavoties lestināšanas sakramentam, kā arī draudzei atjaunot un sakārtot baznīcas iekštelpas. Ar cilvēku atbalstu jaunā gaismā iemirdzējās svētās Jaunavas Marijas statuja, sakristeja ieguva jaunu grīdas segumu, čaklie palīgi nobalsināja baznīcas altāra daļu un kolonas. Šī bija ļoti skaista dāvana ne tikai vizitācijas dienai, bet ilgstošs ieguldījums baznīcas uzturēšanā.

Dievkalpojumā piedalījās arī jauktais koris "Cesvaine" diriģenta Oskara Jeskes vadībā, kā arī soliste Sintija Paegle. Brīnišķīgu svētku noskaņu ziedu kompozīcijās radīja salons "Divi torņi".

Bija ieradusies Cesvaines pašvaldības, Cesvaines kultūras nama pārstāvji, Cesvaines vidusskolas direktors, savu izšūto rokdarbu baznīcai dāvāja Vineta Meistere. Saņēmām sveicienus no Lubānas katoļu draudzes un Cesvaines evaņģēliski

luteriskās draudzes, Svētajā Misē piedalījās pārstāvji no Madonas katoļu draudzes.

Arhibīskaps homilijā uzteica draudzes sadarbību ar pašvaldību, runāja par vienotību starp dažādām konfesijām. Zbignevs Stankevičs iztirzāja vienu no baušļiem – ko nozīmē milēt savu tuvāko kā sevi pašu. Mūsdienu cilvēks sevi realizē visdažādākā veidā, bet vai viņš jūtas laimīgs? Cilvēka miesiskai, psiholoģiskai un garīgai dimensijai jābūt līdzsvarā. Milēt sevi nozīmē mācēt nospraust robežas attiecībās ar citiem. Cilvēka garīgās vajadzības ietver nepieciešamību būt saskarē ar dievišķo, ar Noslēpumu, pēc komunikācijas ar Dievu. Darbaholisms un atkarības uzrāda cilvēku neapmierinātību, gara slāpes. Tās var apmierināt vienīgi Dievs, lūgšana, sakramenti, atvēršanās Dieva klātbūtnei.

Arhibīskaps sniedza lestināšanas sakramentu, kurā piedalījās tam sagatavotie draudzes 15 locekļi. Vispārējās lūgšanās piedalījās svētdienas skolas bērni katehētes Ineses Zīles vadībā, nolasot savas pateicības un lūgumus Dievam un Dievmātei.

Arhibīskaps iezīmēja vēlamās nākotnes iespējas draudzē, izmantojot *Caritas* kustību, Alfa kursu un aicināja turpināt cilvēku savstarpējo komunikāciju.

Pēc Svētās Mises visi bija aicināti uz Cesvaines kultūras namu, lai turpinātu

mā pie svētku galda sarunātos ar arhibīskapu. Svētdienas skolas bērni viesim pasniedza izgatavotos papīra baložus, uz kuriem bija lūgšanas par savām, savas ģimenes un draudzes vajadzībām, kā arī vēlējumi arhibīskapam. Tikšanās notika brīvā un sirsnīgā atmosfērā. Tēvs Jānis dāvāja nelielas pateicības veltes tiem, kas

bija pielikuši vislielākās pūles svētku sagatavošanā.

Gandarīti par svētkiem bija visi klātesošie, bet vislielākā pateicība par vizitācijas izcilo norisi jāizsaka tēvam Jānim Vilakam.

Baiba Putniņa,
baznīcas ērģelniece

NOTIKS TAUTAS LŪGŠANU SAPULCE 2024

Kopš 2018. gada Rīgā ir notikušas vairākas vērienīgas starpkonfesionālas Tautas lūgšanu sapulces "Dievs, svēti Latviju!", kurās Latvijas kristieši ir vienojušies kopīgā lūgšanā par mūsu valsti.

Pateicos pārstāvjiem arī no Madonas dekanāta draudzēm par atbalstu, atsaucību un dalību kopkorī iepriekšējās Lūgšanu sapulcēs!

Vēlos informēt, ka nākamajā gadā – 2024.

gada 28. septembrī – tiek plānota starpkonfesionālā Tautas lūgšanu sapulce "Dievs, svēti Latviju!", kura notiks Ķīpsalas izstāžu hallē.

Lai gan izvēlētais datums ir salīdzinoši tālu, jau laikus rezervējiet kalendārā šo datumu.

Tāpat kā iepriekšējās Tautas lūgšanu sapulcēs, arī šajā tiek plānotas bīskapu, garīgo vadītāju un valsts amatpersonu uzrunas, kopīga slavēšana un vērienīgs starpkonfesionāls koris. Lūgšanu sapulces pamatmērķi paliek nemainīgi – Latvijas draudzes garīga un skaitliska izaugsme, kopīga lūgšana un vienota balss.

Tuvojoties Tautas lūgšanu sapulcei "Dievs, svēti Latviju!" 2024, sniegsim plašāku informāciju par pasākumu un kopkora organizēšanu.

Indra Kalniņa,
Tautas lūgšanu sapulces
koordinatore

ŠIS SVĒTCEĻOJUMS NEKAD NEVAR BEIGTIES...

Mirkļi no svētceļnieku grupas tikšanās Balvu Sakrālās kultūras centrā un baznīcā.

14. oktobra rītā Gulbenes svētceļnieku grupas dalībnieki no malu malām steidzās uz Balviem, lai svinētu Svēto Misi. Tina un Sanija vienotās kopīgā Psalm dziedājumā. Priesteris Ingars un jezuītu tēvs Ivars sniedza visdārgāko – Jēzus Miesu un Asinis. Kad tēvs Ivars, turot kausu, noliecās pie katra no mums, lai pirms pasniegšanas priesteris Ingars tajā iemērkto konsekrēto maizi, nodrebēju pēkšņā apjautā, cik dārgi mēs esam atpirkti.

Pēc Svētās Mises pulcējāmies Balvu Sakrālās kultūras centrā, baudījām kopīgi sarūpēto maltīti un caur Andreja uzņemtajām fotogrāfijām atskatījāmies uz veikto ceļu pie Dievmātes.

Kad bija izēsta Jāņa un Valentīnas Brūņiņu sagatavotā zupa, pagāršoti dažnedažādi sāļi un saldi kārumi, no kuriem ievērojamākais bija svētku torte, tad no galdiem pārceļojām uz blakus telpu. Izveidojām apli un dalījāmies piedzīvotajā. Svētceļojuma augļus ir izbaudījis ikviens no klātesošajiem, lūk, daži spilgtākie. Alūksnes Baibai pirmo reizi uz svētceļnieku tikšanos bija līdzī atbrauksi mamma,

līdz tam viņa bija tikai izrādījusi pieaugošu interesi par to. Ingas dēlam Renardam uzlabojās attiecības ar zīmēšanas skolotāju pēc tam, kad viņš tika aicināts attēlot labāko vasaras piedzīvojumu un tajā atveidoja došanos svētceļojumā. Ludis ar Aiju katru gadu uz Aglonu iet kā pēdējo reizi, bet nu jau kuro gadu ir kopā ar Gulbenes grupu. Pr. Ingars nav pārliecināts, vai nākamajā gadā atkal būs kopā ar mums, bet jau šobrīd aktīvi interesējas par tēmu, ko gatavot katehēzēm. Daudzus no grupas stiprināja māsas Stefanas un jezuītu tēva Ivara klātbūtne. Inta no Gaigalavas pateicās Dievam par vienu dienu, ko varēja pavadīt kopā ar grupu. Tina priecājās par iespēju kopā ar bērniem pievienoties noslēguma dienai. Kaut pietrūka vienu ratu, kopīgiem spēkiem viņas meitiņa Emīlija tika aiznesta līdz Aglonai. Valentīna, apzinoties savas iespējas un to, ka pati tik tālā ceļā doties vairs nevarēs, teica: "Jūs tikai ejiet, bet mēs (ar vīru Jāni) tikai vārisim!" Svētceļojuma māmiņa Diāna nebeidza slavēt Dievu par Viņa apredzību un gādību. Evelīna caur sarunu ar tēvu

Ivaru apjauta, cik neizmērojama un visaptveroša ir Dieva mīlestība uz cilvēkiem. Pats tēvs Ivars izbaudīja iespēju būt kopā ar jaunu grupu, jo līdz šim bija gājis tikai ar svētceļniekiem no Daugavpils. Māsa Stefana priecājās būt kopā ar gulbeniešiem, kuru vidū kādreiz ir kalpojusi.

Es pati no svētceļojuma kā spilgtāko zīmi esmu paņēmusi kādas aptiekāres rīcību Gaigalavā. Lai varētu kaut pusi dienas pievienoties grupai, viņa pielika lapiņu pie aptiekas durvīm ar uzrakstu "SLĒGTS" un devās ar mums vienotā ceļā. Jēzus saka: "Atstāj visu un seko Man!" Es pati svētceļojumam biju ielāņojusi laiku jau pusgadu

iepriekš, bet viņa izlēma vienā mirklī! Interesanti, ka Dievs arī man pēc laika dāvāja iespēju pārbaudīt savas ticības spēku. 19. oktobrī priesterim Gaitim lūdzu celebrēt Svēto Misi mana vecākā dēla nodomā par sekmīgu operācijas norisi (acs radzenes saslīmšana). Dēls šajā dienā devās uz klīniku Rīgā, bet man no pulksten 9 bija jābūt darbā. Svētā Mise sākās pulksten 10. Ko darīt? Un tieši šis Gaigalavas sievietes liecība deva drosmi uzrakstīt kolēģiem, ka nebūšu kādu brīdi un atstāt uzrakstu pie ārdurvīm, ka mežniecība šai dienā būs atvērta no pulksten 11.

Ginta Ābeltiņa

ĪESTĀJAS PAR LAULĪBU

Sabiedrības, kuru likumi un kārtība nonāk pretrunā ar Svētajiem Rakstiem, nevar pastāvēt ilgtermiņā. 2. novembrī Saeimas deputātu vairākums konceptuāli nolēma atbalstīt likumprojektu pakotni, ar ko Latvijā plānots ieviest jaunu tiesību institūtu – partnerību. Tuvākā laikā tas tiks izskatīts Saeimā.

Latvijas kristīgo konfesiju vadītāji jau aicinājuši Latvijas Republikas Saeimā ievēlētos deputātus un Ministru kabineta locekļus nelokāmi sargāt laulību, nebūvējot tai līdzās cita veida partnerības institūtus:

"Valstij ir pienākums reģistrēt, atzīt un tiesiski, sociāli un ekonomiski aizsargāt tikai viena veida pāru savienību – laulību starp sievieti un vīrieti. Šī ir vienīgā savienība, kurā dzimušie un augušie bērni pilnā mērā bauda vecāku rūpju un mīlestības augļus.

Attiecībā uz personām, kuras nevar stāties laulībā, ikviens Latvijas pilsonis jau tagad var noslēgt civiltiesiskos līgumus pie notāra, lai risinātu savus mantiskos un citus jautājumus. Šo jautājumu risināšanai

nav nepieciešams veidot partnerības institūtu.

Uzsvērsim, ka partnerības reģistrācija nebūt nav viss, ko vēlas panākt šī un līdzīgo likumprojektu virzītāji un viņu atbalstītāji, ko skaidri parāda citu Eiropas un pasaules valstu 21. gadsimta pirmo gadu desmitu pieredze. Partnerattiecību reģistrācijai drīz vien

seko prasība pēc "viendzimuma laulībām" un prasība pēc bērnu adopcijas. Ieviešot reģistrējamas partnerattiecības, kas pieejamas gan homoseksuāliem, gan heteroseksuāliem pāriem, tas, atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai, uz diskriminācijas aizlieguma pamata *de facto* noved arī pie viendzimuma laulību atzīšanas. Šo saikni uzsvēris arī bijušais Latvijas prezidents un tieslietu zinātni doktors Egils Levits."

Būt nomodā par Latvijā notiekošo un mūsu bērnu nākotni caur lūgšanu tika aicināti Madonas katoļu draudzes pārstāvji. Lai dekanāta draudzēs šī lūgšana turpinās!

Redakcija

KLĀTESOŠOS STIPRINA LŪGŠANU BROKASTIS

Tradicionālās Lūgšanu brokastis Madonas novadā šoruden notika Aronas pagasta Kučuru dzirnavās. Pasākumu ievadīja Kalna skolas kopienas pārstāve Juta Strazdiņa un novada domes priekšsēdētājs Agris Lungevičs.

Iecere kā viesi Lūgšanu brokastīs redzēt publicistu Arni Šablovski šoreiz nepiepildījās. Līdzīgi kā Madonā, kur ir Adorācijas kapela, kas atvērta visu diennakti, tā Arnis Šablovskis iededzies par lūgšanu vietas izveidi Ukrainā. Tobrīd viņš atradās kara pārņemtajā valstī, savukārt par madoniešu viesi kļuva amerikānis Gerijs (*Gary Mariogard*).

Atceroties faktu, ka Lūgšanu brokastu tradīcija aizsākās 1952. gadā ASV, tas bija kā sveiciens aizsākumam. Biznesmenis Gerijs draudzes baznīcā darbojas ar 200 bērniem. Viņš dalījās pieredzē par ticību, akcentējot, ka labklājība vien nevienā zemē nav spējusi risināt izaicinājumus, ar kuriem sastopas katrs cilvēks, pat ja viņš ir pārticis un materiāli nodrošināts.

Vēl spēcīgāk visus uzrunāja Madonas draudzes pārstāve, tālbraucēja kapteiņa Alberta Cibuļa stāsts. Bijušais kapteinis dalījās atmiņās par brīnumainu izglābšanos no pirātu uzbrukuma, ar ko bija saskāries

pie Āfrikas krastiem. Kapteinis netālu no ostas bija noenkurojis tankkuģi, lai nākamajā dienā degvielu izkrautu. Pēkšņi ieraudzījies, ka pie kuģa piestāj labi aprīkota laiva ar vīriem formās. Viņš iedomājies, ka tā ir krasta apsardze, bet izrādījās, ka tie ir pirāti. Kapteinis saņēma pavēli stūrēt pirātiem līdzī. Netālu no stūres kuģi atradās trauksmes poga, atbildīgais liecies, lai to nospiestu, bet bruņotais pirāts paziņojis, ka tas būs pēdējais, ko kapteinis izdarīs. Saprotot mirkļa traģiku, pieredzes bagātais kapteinis sācis lūgt Dievu. Lūdzoties Tēvreizī, pēkšņi bruņotajam pirātam izsvanījis telefons. Pēc sarunas sazvānītais uzsaucis savai komandai, visi sakāpuši kuterī un devušies prom. Tikai vēlāk, meklējot informāciju, Alberts Cibulis noskaidrojis, ka netālu no krasta šajos ūdeņos atradies cits tankkuģis ar daudzreiz lielāku kravu. Tas šai dienā ar apkalpi uz visiem laikiem izgaisis bez pēdām. Albertu Cibuli un viņa vadīto komandu izglābusi lūgšana, vienkārša lūgšana.

– Mani izglāba Dievs un ticība, – apstiprināja runātājs. – Guvu pārliecību, ka ticība ir reāla un iedarbīga.

Inese Elsiņa

Lūgšanu brokastīs piedalījās arī Madonas katoļu draudzes pārstāvji.

Stāsta kādreizējais kapteinis Alberts Cibulis.

IESPAIDI LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCĀS

Siguldā no 3. līdz 5. novembrim notikušajās Liturģiskās mūzikas darbnīcās piedalījās arī koristes no Madonas (attēlā) un Gulbenes draudzēm.

Ilvija Ozoliņa: – Jau agrāk mani nelika mierā doma, ka vēlos dziedāt draudzes kori, līdz kamēr pagājušajā gadā sapnis piepildījās. Tomēr bija sajūta, ka dziedu ne tik labi, ka vajadzētu daudz vairāk treniņu. Un Dievs uzklaušoja, sakārtojot lietas tā, ka kopā ar citām kora dalībniecēm piedalījāmies Liturģiskās mūzikas darbnīcās. Man tas bija jauns garīgs piedzīvojums. Lai arī garās mēģinājumu stundas nebija vieglas, tomēr tās vainagojās ar skaistu, izjustu un dvēseli savijījošu liturģisku dziedājumu Svētajā Misē kopā ar gandrīz piecdesmit koristēm no dažādām Latvijas draudzēm. Novēlu sev un pārējiem, lai iegūtais garīgais stiprinājums mūs pavada ik uz soļa!

Inese Stoklosa: – Šīs darbnīcas bija kā Debesu projekts, kas iesākās virs zemes un notika kā priekšmēģinājums Debesu realitātei, kam gatavojam sirdis, lai slavētu Dievu mūžīgi. Ar sajūsmu atceros dziesmu ievadus, kad spēlēja orķestris, tie bija tik meditatīvi, gribējās ienirt Dieva mīlestības okeāna dziļākajos ūdeņos. Prieks par meitu, kura sākumā teica, ka nav viegli izspēlēt otrās vijoles notis, bet redzēju, ar kādu neatlaidību viņa centās.

Esmu pārsteigta par Siguldas draudzi, cik viņi ir moderni, labsirdīgi un dedzīgi! Man šķiet, ka tas ir piemērs visai Latvijai. Kopīga lūgšana, ēdienreizes, sarunas, joki, mēģinājumi līdz pat vēlai nakts stundai bija tā vērti – nejutu laiku, un tajā ir apslēpta

laime: neskaties pulksteni, vienkārši esi, baudi, dari, radi.

Mārite Indriksone: – Liturģiskās mūzikas darbnīcas apmeklēju pirmo reizi. Redzētais, dzirdētais, izjustais ļoti iepriecināja. Vislielākā slodze bija sestdien. Mēģinājums noritēja līdz desmitiem vakarā.

Bija jāsamēģina ar jauniešu kamerorķestri. Stiprināja gardās maltītes un adorācijas vakarā. Ar interesi vēroju un mēģināju izpildīt komponista un diriģenta iesildīšanās vingrinājumus un viņa dziesmu apguvi. Labi, ka ar balsvedību iepazīnos virtuāli jau divas nedēļas iepriekš.

Pārsteidza satiktie cilvēki no citām Latvijas draudzēm, sevišķi Ginta no Siguldas. Ar lielu sirsnību viņa mūs izmitināja un dalījās ticības pieredzē.

Ineta Resne: – Liturģiskajās darbnīcās pie diriģenta P. Palkas biju pirmo reizi. Pie komponista, kurš ar lielu cieņu izturējās pret katru mūziķi un koristu. Mani pārsteidza gan skaistā Siguldas katoļu baznīca, gan siguldiešu viesmīlība. Spēcīgas liecības par Dieva vadību dzīvē dziedāju no viesmīlīgo siguldiešu Gintas un Alberta ģimenes. Viņi tik brīnišķīgi uzņēma mūs savās mājās! Komponists pirms Svētās Mises atgādināja, ka nedziedāsim koncertā, bet piedalīsimies liturģijā, lūgsimies dziedot. Sevišķi spēcīgi tāda lūgšana darbojas konkrētā nodomā. Šoreiz man liels izaicinājums bija dziedāt, stāvot līdzās un dzirdot spēcīgās viru balsis. Biju pārsteigta par priesteri Pāvilu Kamolu, kurš ne uz brīdi ārpus dziedāšanas nestāvēja mierā, bet mezgloja rožukroņus. Cik lūgšanu krejļu viņš paspēja uzpīt?

“KUNGS, LAI SPĪD TAVA GAISMA PASAULĒ!”

Ar šiem dziesmas vārdiem noslēdzām Labā Gana katehēzes tikšanos, kur centrālā tēma bija Jēzus krusta gaismas izliešanās pār visu pasauli.

Pārsteidz, ka kuplais madoniešu bērnu bariņš tik uzcītīgi brauc uz Kalna skolu, pārvarot ceļa grūtības, bet vienlaicīgi sniedzot iepriecinājumu Baznīcai kopumā.

Klusa, bet darbīga rosīšanās lielākam Dieva godam, mācoties kopā ar bērniem, tā isumā var raksturot Labā Gana katehēzes būtību. Klusa, tas ir, dziļa, mierinoša un patiesa. Darbošanās

– jo bērni var praktiski darboties ar dažādiem materiāliem. Mācoties kopā ar bērniem, jo Dieva priekšā mēs visi mācāmies. Kunga vārda pasludinājums un isa meditācija ir pamats, lai rosinātu personīgu atsaucību un praktisku rīcību. Īpaši draudzīga bērnu vēlmei kustēties ir vide: viņi var darīt paši, driktst kļūdoties, darboties atšķirīgi, izvēlēties personīgi interesējošus darbiņus.

Ceram, ka arī Madonas draudzē drīz būs Labā Gana katehēzes ar īpašu vidi ka-

tehēzei mazajiem bērniem, kuri drīz nāks pasaulē un Baznīcā!

Zane un Sandra Kalna skolā

Esmu ļoti pateicīga par iespēju vest bērnus uz Labā Gana katehēzi. Bērni ar prieku ik piektdienu dodas uz Kalna skolu. Īpaši vērtīgi tas ir manai meitiņai (7 gadi), kura “briest” Svētdienas skolai, uz kuru dosies, kad meitai būs 8 gadi. Šķiet, tas iedod labu pamatu un pilnīgāku izpratni par to, kas notiek Svētajā Misē. Protams, arī manam piecgadniekam un

trīsgadniekam tas ir svētīgi, jo viņi to visu uztver caur dažādām maņām. Tā kā pats mazākais vēl nelaiž mammu vaļā, man ir iespēja piedalīties katehēzes nodarbībās. Jāsaka, ka par to ļoti priecājos, jo arī pati uzzinu daudz jauna. Milzīgs paldies Janai, kas šo visu darīja iespējamu! Milzīgs paldies skolotājām Zanei un Sandrai par mieru, labestību, mīlestību, zināšanām, ko viņas sniedz mūsu bērniem!

Agnese Lielmane

NOVĒRTĒ UN PATEICIET! UZDEVUMS IKVIENAM

Bībeles pantu vārdos iemaldījušies lieki burti. No tiem veido divus vārdus un pateiciet Dievam par to, kas mums Latvijā dots!

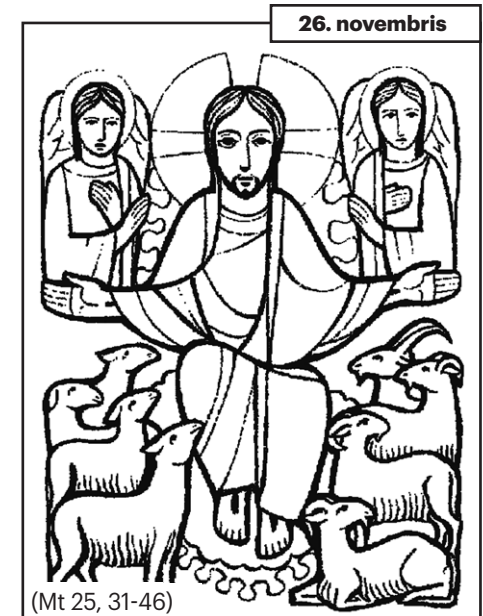
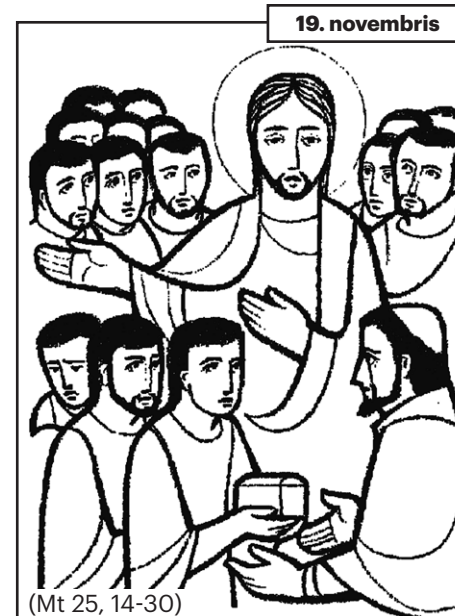
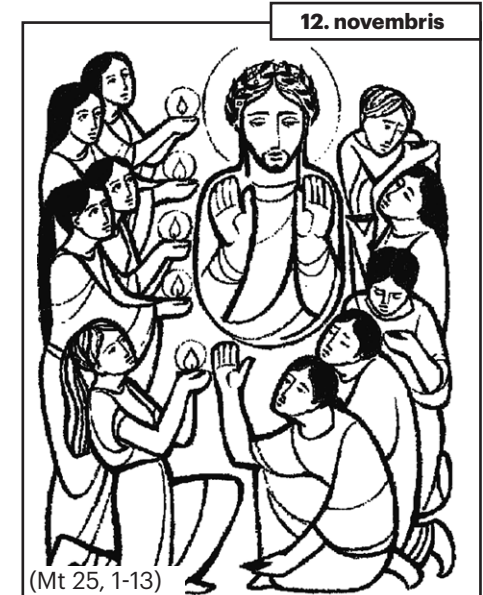
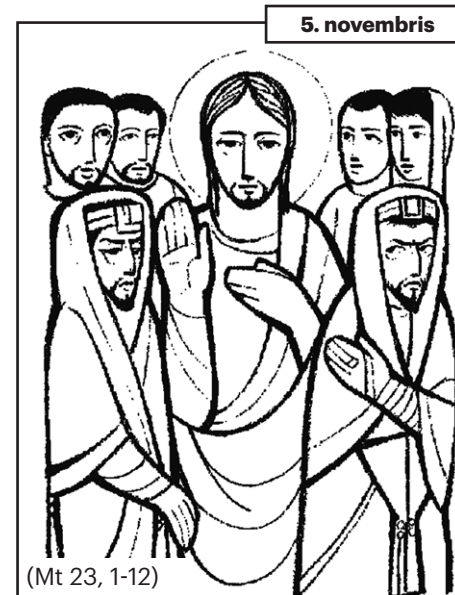
“Un uz ļaudīm Viņš (Jēzus) sacīja: “Kad jūs rietumos redzat paceļammies mākonī, jūs tūliņ sakāt: būs lietus, – un tā arī notiek: un, kad no dienvidiem pūš vējš, jūs sakāt: būs karstums, – un tā notiek. Liekuļi, par zemes un debess izskaatu jūs pro-

tat spriest, kāpēc jūs neprotat spriest par šo laikmetu? Un kāpēc jūs paši no sevis neizšķirat, kas ir tainība.” (Lk 12, 54 – 57). “Es Tevi piesaucu, jo Tu uzzklausi mani, ak, Dievs. Pievērs man Savu ausi, uzklausi manu runu! Parādi man Savu brīnišķo žēlastību, Tu, glābējs tiem ļaudīm, kas no saviem pretiniekiem tveeras pie Tavas labās rokas!” (Ps 16, 6-7)

Palmira Gailite

Svētdienas Evanģēlijs

SVĒTĀ GARA PALĪDZĪBAS PIESAUKŠANA KATRAM LABAM DARBAM

Debesu Ķēniņ, lepriecinātāj, patiesības Gars, Kas visur esi un visu piepildi. Tu visa labā Saturētāj un dzīvības Devēj, nāc un mājō mūsos, un šķīsti mūs no visas nešķīstības, un, Žēlsirdīgais, atpestī mūsu dvēseles.

Visa Radītāj Dievs, ar Savu svētību sekmē mūsu roku darbu, ko uzsākam Tavam godam, un atpestī mūs no visa Jaunā, jo Tu viens esi visspēcīgs un Cilvēkumīlotājs.

Vai: Aizstāvi un stiprais Palīgs, nāc tagad

Savas žēlastības spēkā un svētidams stiprini un liec piepildīties Savu kalpu labajam nodomam, jo Tu, Spēcīgais Dievs, spēj darīt visu, ko gribi. Āmen.

Pēc darba pabeigšanas

Slava, Tev, Kungs.

Vai: Tu, esi visu labo lietu piepildījums, mans Kristu, piepildi ar liksmību un prieku manu dvēseli un glāb mani, jo Tu vienīgais esi bagāts žēlastībā. Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Gaitis Dubults (t. 29496415)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs (t. 29559299)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazijevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Elvis Rudovičs

(t. 29559299)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinudraudze.lv

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo rēķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri; Inese Elsiņa, Māriete Kampāne, Dāvis Ozoliņš, Diāna Lozko, Palmīra Gailīte, Ginta Ābeltiņa. Vāka zīmējumu autore – Ērlina O'Salivane.

Lappušu nosaukumos – citāti no 40. psalma. Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”. Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 0,50 EUR.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.